

والدین و فرزندان - عقیده محتوای آزادی دین یا

ماده ۱۸ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، حقوق ویژه‌ای را برای والدین و فرزندان در رابطه با آزادی دین یا عقیده فراهم می‌کند. والدین و سرپرستان قانونی این حق را دارند که اصول دینی و اخلاقی خود را به فرزندان‌شان تعلیم دهند و زندگی خانوادگی خود را مطابق با عقایدشان سامان دهند.

اما حقوق بشر تنها برای بزرگسالان نیست. کودکان هم از حق آزادی دین یا عقیده برخوردارند - برای مثال حق عضویت در زندگی یک جامعه مذهبی یا عقیدتی و مشارکت در جشن‌های مذهبی یا عبادتی.

کودکان همچنین حق دسترسی به آموزه‌های دینی، طبق خواسته‌های والدین یا سرپرستان‌شان، را دارند. آنها نباید مجبور شوند بر خلاف خواسته‌های والدین‌شان در دستورالعمل‌های مذهبی مربوط به اعتراف شرکت کنند، و هرچه کودکان بالغ‌تر می‌شوند، خواسته‌های آنها باید به طور فزاینده‌ای در نظر گرفته شود.

نمونه‌های زیادی از نقض این حقوق وجود دارد. در کشورهای آسیای مرکزی (میانه)، بخشی از میراث شوروی قدیم این است که دولت‌ها خواهان کنترل همه جوانب زندگی در جامعه هستند. به عنوان مثال، در تاجیکستان کودکان زیر ۱۸ سال، بر طبق قانون، حق شرکت در عبادات و مراسم مذهبی، به استثنای مراسم خاکسپاری، را ندارند. و در دیگر کشورهای آسیای مرکزی، دولت‌ها کودکان مدرسه‌ای را که به مساجد و کلیساهای مسیحی می‌روند، یا در فعالیت‌هایی مانند اردوگاه‌های تابستانی شرکت می‌کنند مورد بازجویی و آزار قرار می‌دهند، به علاوه اینکه کودکان در مدارس مورد محکومیت و نکوهش علنی قرار می‌دهند.

دیگر برخی. کنندمی دینی ممنوع اعمال ها کودکان را از دولت برخی بنابراین، که کنندمی های مذهبی‌ای آموزش در شرکت را وادار به اقلیت کودکان دولت‌ها از با این. است اکثریت دین به کودکان دین تغییر هدف‌شان بلکه در نظری از لحاظ نه فقط وظیفه دارند، هادولت که افتدمی اتفاق وجودی

کودکان از تا هم، اطمینان حاصل کنند عمل معاف شوند مربوط به اعتراف مذهبی دستورالعمل‌های در شرکت

در ترکیه، با وجود برخی اصلاحات، برنامه‌های آموزشی فرهنگ و اخلاق دینی و کتاب‌های درسی همچنان مشمول دستورالعمل‌های مذهبی مربوط به اعتراف هستند. از لحاظ نظری، دانش‌آموزان مسیحی و یهودی معاف هستند، اما در عمل به دست آوردن این معافیت‌ها می‌تواند دشوار یا غیرممکن باشد. و فرزندان خانواده‌های علوی، بهائی، خداناباور، یا ندانم‌گرا، یا دانش‌آموزانی که عقاید خود را دارند، وادار می‌شوند که این کلاس‌ها را بگذرانند. در همه این مثال‌ها هم حقوق والدین و هم حقوق کودکان نقض می‌شوند.

قبل از تصویب کنوانسیون حقوق کودک، قانون بین‌المللی حقوق بشر بحث خاصی در مورد حقوق کودک نکرده بود. این کنوانسیون با تأکید بر کودکان به عنوان دارندگان حقوق و در ماده ۱۴ به عنوان دارای حق آزادی دین یا عقیده شخصی، این امر را تغییر داد.

ماده ۱۴، کودکان را هم مستقل معرفی می‌کند و هم آسیب‌پذیر، و برای بکارگیری حق آزادی دین یا عقیده خود به‌خصوص در ارتباط با دولت، آنها نیاز به کمک و راهنمایی والدین خود دارند.

بر اساس این کنوانسیون، اصلی که باید راهنمای همه امور باشد بهترین مصلحت کودک است. این کنوانسیون همچنین تأکید می‌کند که کودکان حق دارند نظرات خود را درباره همه امور که بر آنها تأثیر می‌گذارد ابراز کنند. با این وجود، غالباً بزرگسالان، به‌خصوص والدین، هستند که در مورد منافع کودکان تصمیم می‌گیرند و از طرف آنها صحبت می‌کنند.

در این موارد، باشد متفاوت می‌تواند کودکان با والدین مصالح گاهی اوقات، اما والدین تعادل برقرار حق با همان در برابر باید عقیده یا دین آزادی برای کودکان حق دینی خود عقاید اعمال و دارد درباره در چه سنی حق کودک به عنوان نمونه، کند خواهند به کلیسا بروند یا نه؟ می‌تصمیم بگیرد؟ مثلاً در مورد اینکه آیا آنها

باید به عقیدتی یا حقوق کودک، راهنمایی والدین در امور دینی کنوانسیون بر طبق به عبارت گیرد انجام است رشد کودک در حال شکلی که مطابق با ظرفیت‌های شود آزادی او هم باید بیشتر شودمی تربالغ تر ودیگر، هر چه کودک بزرگ

هنجار حقوقی بین‌المللی برای سنّ بلوغ ۱۸ سال است. اما این سؤال که میزان استقلال و بلوغ ذهنی‌ای که برای کودکان در طیّ رشدشان در نظر گرفته شده در هر فرهنگ و شرایطی بسیار متفاوت است. کشورهای مختلف قوانین و مقررات خاص خود را دارد. به عنوان مثال، در سوئد کودکان از سن ۱۲ سالگی نمی‌توانند بر خلاف خواسته‌شان مجبور به عضویت در یک جامعه مذهبی شوند.

کنوانسیون حقوق کودک یک هنجار جهانی در مورد چگونگی تربیت فرزندان از سوی والدین را پایه‌گذاری می‌کند تا عمل به آداب و رسوم مذهبی و عقیدتی به سلامت جسمی یا روحی روانی و یا پیشرفت یک کودک آسیبی نرساند.

قضایای مربوط به حقوق والدین در آزادی دین یا عقیده در مقایسه با حقوق کودک به ندرت به دادگاه ارجاع داده می‌شود. اما حقّ شاهدان یهوه برای جلوگیری از انتقال خون به فرزندان‌شان نمونه‌ای است که دادگاه‌ها علیه حقوق دین و عقیده والدین و به نفع حقّ زندگی کودک حکم صادر کرده است.

به طور خلاصه، در این فیلم، ما به بررسی حقوق والدین و کودکان پرداختیم.

کودکان حقّ آزادی دین یا عقیده دارند، و والدین حقّ دارند فرزندان خود را مطابق با عقایدشان تربیت کنند. این کار باید مطابق با بلوغ روبه رشد کودک انجام شود، و انجام آداب و رسوم دینی یا عقیدتی نباید به سلامت جسمی یا روحی یا پیشرفت کودک آسیب برساند. نمونه‌هایی از نقض حقوق کودکان شامل دولت‌هایی است که کودکان را از شرکت در آداب و رسوم مذهبی منع می‌کنند، و دولت‌هایی که دستورالعمل‌های دین اکثریت را بر کودکان اقلیت تحمیل می‌کنند.

شما می‌توانید در مطالب آموزشی وبسایت، اطلاعات بیشتری در مورد حقوق والدین و حقوق کودکان در رابطه با آزادی دین یا عقیده، از جمله متون اسناد حقوق بشری را که به آن اشاره دارند، پیدا کنید.

حقّ نشر: اس.ام.سی ۲۰۱۸